Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 08/07/2022 a les 15:30

Nit de granyotes per al gripau Pau

El festival Poesia i+ va acollir, la nit de dijous als jardins de la Fundació Palau i Fabre, un recital del duet Pascal Comelade i Enric Casasses en format quintet | A la tarda es va gaudir del recital de Manel Ollé i les veus de MuOm, mentre que avui divendres els caps de cartell seran b1n0 amb la poeta Maria Sevilla

Pascal Comelade i Enric Casasses al Festival Poesia i+ | Marta Garcia

La setmana passada, el festival interdisciplinari maresmenc Poesia i + va obrir les portes, i ahir acollia un dels recitals més especials que ha programat enguany: el de **Pascal Comelade** i Enric Casasses, trobant-se de nou dalt d'un escenari. A més, també s'hi va poder sentir la poesia de Manel Ollé i les veus de **MuOM**.

La tarda a Caldes d'Estrac va començar a l'església de Santa Maria amb el recital de Manel Ollé (Barcelona, 1962), autor del poemari *Un grapat de pedres d'aigua* (LaBreu, 2021) -guanyador dels Jocs Florals de Barcelona de l'any passat-. Els seus versos proposen un '*Entres i surts del temps*' en els seus moments més esplèndids de lluna taronja pel Vallès Oriental; tot i que Ollé ho contraposa a una grisalla general de Verneda i de Besòs barceloní, i un trencar '*el tel de tristesa*' i de no-res, absència i buit amb algun intent, en aquell present on '*només hi ha canvis de llum*'.

En el mateix espai eclesiàstic hi va ressonar el septet **MuOm**, que brilla quan demostra com els cossos esdevenen veus que s'obren i es tanquen en harmonies, fent sentir l'oient en un estany, en una cova o en tot de ressonàncies antigues o atemporals. Els membres de **MuOm** són cantants procedents de Salamanca, Madrid, Vancouver, Barcelona i Guinea Equatorial, que tenen com a cofundadors la cantant i violinista Farran Sylvan James i el músic autodidacta Joaquin Manjón i, com a carta de presentació, el disc *Terra (elementalia)* (Segell Microscopi, 2021).

MuOm al Festival Poesia i+ Foto: Marta Garcia / Festival Poesia i+

MOLT MÉS QUE POESIA

Si bé el pianista i compositor **Pascal Comelade** havia anunciat que es retirava dels escenaris, el vespre de dijous va fer una excepció, cridat per **Enric Casasses** a actuar dins del Festival Poesia i+ que programa el poeta i agitador cultural **Eduard Escoffet**. El duet **Comelade & Casasses** va comparèixer acompanyat dels músics **Ivan Telefunken** (guitarres), **Roger Fortea** (baix) i **Oriol Luna** (bateria) als jardins de la Fundació Palau i Fabre.

El recital va arrencar amb to burlesc, amb **Casasses** recitant un poema del Rector de Vallfogona, el tortosí Francesc Vicent Garcia (1579-1623): '*Tecla que sones amb manxa/ amb lo vent gelat i fred,/ permet que aquest pobret te puga picar la panxa! Ja ma flauta es desenganxa, pensant amb ton bell teclat. Diràs-me que és desbarat, però, si em dónes lo punt, per bemoll i contrapunt te sonaré requintat*'. I el quintet ja requintat va engegar una hora d'embranzida poètica de les que saben enlairar, sense perdre mai de vista el punt lúdic.

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2020 no es va estar de recitar poemes com "La policia anirà de bòlit", un cant a viure en igualtat perquè '*Vivim tots/ qui paga i qui no paga*' i en un espai poètic lliure i vitalista on el que sentim '*No és un món que s'enfonsa, és un món que puja*'. Mentrestant, **Comelade** feia una aclucada d'ull amb unes notes finals de la tornada del "You Really Got Me" de **The Kinks** -que, al llarg de la nit, apareixeria en la coda d'alguna altra cançó, com si fos una contrasenya entre músics-.

Ivan Telefunken va tocar una bateria de joguina a la cançó d'**Enric Casasses i Pascal Comelade** "Petita escena nocturna", del disc *n'Ix* (DiscMedi, 2010), que comença '*En una cantonada pobra d'un carrer vell, un bar nocturn de tant en tant obre la porta i n'ix la la música i el fum*' (fent referència al carrer gracienc del Progrés). **Casasses** va seguir amb un 'poemot de Sebastià

Roure, un poeta sense casa' -com el va descriure ell-: l'"Europe Change Bad" ?inclòs tant al disc *n'Ix* com al fanzine *Paraules * Dibuixos* (¡Escuchad!, 1999)?, amb **Telefunken** tocant una regadora-flauta seguint la tradició de Pep Pascual (qui tocava de teteres a canyetes i campanetes) amb **Comelade**.

I del disc conjunt *La manera més salvatge* (DiscMedi, 2006), van interpretar el poema de Jacint Verdaguer "Plus ultra" -del poemari *Al cel*- amb música de "Knockin' On Heaven's Door" de **Bob Dylan**. I aquell '*estel allà d'allà de l'espai*' ja es va situar en la resta del recital, amb en **Comelade** desenfundant el seu pianet de joguina, i els versos oferint imatges on agafar-se, des de '*talls de paret que no són finestres*' fins a gripaus i granyotes que aventuraven un homenatge encobert al gripau **Pau Riba** (1948-2022).

La manera més salvatge també va seguir sonant amb "Allò", amb **Comelade** a dues mans i dos pianos tocant la música del "Russian Roulette" de **T. James/ Chimes**. Els dos autors s'hi van erigir com les muntanyes dels versos que '*sense dir-se res se senten i s'entenen bé les unes amb les altres*'; com els passava també amb l'enyorat **Riba**.

Pascal Comelade i Enric Casasses al Festival Poesia i+ 2022 Foto: Marta Garcia / Festival Poesia i+

Casasses va entrar aleshores en una fase del recital on fa dir a la '*Fantasia, tu has creat el món*' i així '*la idea i la paraula de la fantasia me la trobo enmig del pas cada dia*'. I recita també un haiku llarg, "El teu cervell, Marteta", on tornen les granyotes -tal com diuen a l'Empordà- i una muntanya com el Puiggraciós per fer veure com el poeta 'xaf' salta als caps de la gent com l'amfibi a la bassa, que '*ara és una granyoteta que viu i rauca el teu cervell, Marteta*'. Tot això a ritme de rock, per passar tot seguit a una suau melodia comeladiana i fer un poema que proposa trobar-nos '*al molí de l'arbre sec*'.

De vegades la fantasia s'esfuma ('*des del camí es veia la casa i havent pujat, la casa allà, no hi*

és'), com també ho fa la paraula més lògica quan entra **Comelade** amb una peça instrumental logicofobista. I **Casasses** va recitar sol un poema de Guillem Viladot (1922-1999) per als més petits. I també un poema del poeta rossellonès Josep Sebastià Pons (1886-1962), "Amic Gripau", aquell '*Gripau ben ajupit en el palau de l'herba fina...*'.

Va ser llavors el moment d'evidenciar el record de **Riba** amb la musicació d'un poema seu que en va fer **Comelade**: "Cançó sense títol". Sonaven les campanades de les deu, ja havia passat una hora de música i poesia, com una exhalació, i apareixien un parell de corbs absorts; i el corb li treu la nit al vi, que '*en feu ocells de blanc plomatge*'.

Ja als bisos, van arribar la sextina punk amb música pròpia comeladiana, "Dona'm corda", i "Amèrica" de *La manera més salvatge*. I cal només afegir aquell 'El paradís val per tots'. I què faríem sense la flor i el nus casassià; que potser arreu s'haurà tornat la nit, però per ells sempre hi ha un espai on es fa clar i hi serà allí l'espurna comuna, que '*tot cau i el foc puja*'.

El final és per a "Si el rei paga per no ser rei", del poemari de **Casasses** *Desfà els grumolls* (Eliseu Climent editor, València, 1994), aquell poema que arrenca dient '*L'ecosistema/ de l'univers/ no és un tema només d'experts/ i menys quan crema/ com l'olivera (···) què significa/ la musiqueta/ de tanta guerra/ que no s'explica/ cremant la serra,/ trencant la pica,/ què significa?/ quin paper fa?/Dóna'm la mà*'. I torna el riff de guitarra i el mantra distorsionat final, d'un muntar i desmuntar melodies i instruments quan el rauc rauc ho demana. Sigui amb granotes, granyotes o ganyotes, els qui el van conèixer bé, sempre se'n recordaran del gripau **Pau**, el de *Jo la Donya i el Gripau* (Edigsa, 1971) i el d'aquelles *Mosques de colors* (DiscMedi, 2014) que va empaitar amb **Comelade** i ens va regalar.

El cicle Poesia i + segueix fins aquest diumenge 10 de juliol, amb actuacions d'artistes com el duet empordanès de música electrònica **b1n0**, amb la poeta Marta Sevilla, que seran avui al Parc de Can Muntanyà; el duet **Tarta Relena**, que cantarà demà a Caldes d'Estrac; i **Verde Prato**, que hi serà en la darrera jornada del festival.